

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de patientia Iob, & quare bonis accidant mala. ca. 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

incipit illustrari, & quo magis premitur, eo magis quidem ad sobrietatem rationemque sese transfert. Tunc & fragilitatem nostram plenius recognoscimus, summi dei potentiam sublimius contemplamur. Ex rebus autem prospere fluentibus, plerumque supra humanæ conditionis vires efferimur, & dum plagas non sentimus, de ipso omnium quæ in mundo accidunt plagarum autore minus cogitamus. Manasses dum feliciter regnaret, pessimus erat, amisso regno & in seruitutem redactus optimus euasit. Vnde ait scriptura: Et cognouit Manasses quod dominus ipse esset deus. Non ergo antea nouerat, quàm malis compellentibus vires illius considerasset, quæ in prosperitate contempserat. Hoc est quod in Ieremia dicit: Castigasti me domine, & eruditus sum. Paulus quoque apostolus ante lupus rapax ecclesiæque persecutor, postquam autem Christi voce perterritus incidit in cæcitate, de lupo versus est in agnum: & qui aduersus Christum steterat pro synagoga, pro Christo stare cepit aduersus synagogam, vim diuinitatis eius inter flagella expertus, & illum ipsum confitens, cuius confessores fuerat persecutus. Quod si tantum prodesse queunt aduersa, nonne fallitur, qui illa in malis ponenda arbitrat.

De patientia Iob, & quare bonis
accidant mala. Cap. XVIII.

VT autem omnium præsentium tempestatum magnitudinem superes, quanta passus fuerit vir deo charissimus Iob, & quæ ad omnem ærumnarum impetum immobilis permanserit, semper tibi occurrat, & si multo grauiora illum leniter placideque pertulisse inuenies, pudeat te in leuioribus minus esse fortem. Si quæ opum tuarum iacturam feceris, illi de immensis pecudum armentorumque gregibus nihil relictum est præter vnum seruum, qui ab inimicis cuncta die vno direpta atque ablata nunciauit. Si filio orbatus es, illius filios & filias omnes vnius domus ruina simul extinxit. Si aduersa laboras valetudine, ille a planta pedis usque ad verticem capitis huculceribus totus tabefactus, non in

Manasses.

2. Para. 33

Ierem. 33.

Paulus.

Actu. 9.

Actu. 22.

lectulo, sed in sterquilino sedens: nō molli linteolo, sed duriore fistilis vasis testa, vulnere saniem deradebat. Non habuit amicos qui sic languentem consolarentur, sed qui magis exasperarent exprobanter ei peccata quorum expers erat. Insuper vxor ipsa ad impatientiā vrgebat, vt deo malediceret & moreretur. Ille tamen in se firmus, & aduersum quęq; difficultia spūs sc̄i & tute stabilis p̄ omnibus grās agebat deo, & nullis ærūnis, nullis doloribus, nullis obrectantium molestiis, ab ipsa q̄ in deum habebat charitate potuit separari. In corpore miserabiliter fracto integra permansit fides, & hominē omnibus miseris oneratum, sola in deo spes sustentauit. Quod si tanta ac talia iustis quoc̄q; inferantur ad probationem, quare conuictur peccator cum castigatur ad correctionem? Verberaris qui peccator es, vt de peccato doleas, de quo fortasse non doleres si impunitus dimittereris; nō dolendo autem, sanari omnino non posses. Tu puniris vt resipiscas, percuteris vt conualescas. Iustus autem plectitur, vt per patientiam manus sibi futurę remunerationis meritum acquirat, & veluti de terrene aurum, ita ille de miseriarum angustiis purior exeat atque clarior. Hinc satis constat, quam male cum illis agitur, qui nihil aduersi partantur, & tamen peccare non cessant. Manet enim eos post breuem presentium rerum successum nūquam finiendus cruciatus, & horrenda apud inferos supplicia. Alia etiam presentis felicitatis infelicitatisq; ratio est, quoniam dum differtur in fine iudicium, discretioq; iustorum atque iniustorum, interim tam prospera quam aduersa mūdi huius omnibus cōmunia sunt: ideo & his aliquādo bene, & illis male. Cæterum obduratis & in scelere perseverantibus male cedit prosperitas, quia insolentiores reddit. Iustum autē neque prospera extollunt, neque frangunt aduersa, in vtroque rerum euentu eandem seruat animi constantiam. Sed in aduersis si non melior, certe tior efficitur. Semper enim ad delinquendum magis p̄uocant, quę secundo statu feruntur.

De patientia martyrii

Caput xix

Porro ad confirmandam patientiæ virtutem, præter ea quæ hæcenus dicta sunt, Martyrum Christi victorias atque triumphos contemplari operæpretium erit. Eculei, laminæ, sartagine, fustigationes, omnia tormentorum genera proponebantur illis, qui gentilium deos adorare nollent. At vero fortissimi fidelissimique Christi milites, perferre multo grauiora quam tyrannorum impietas excogitare poterat, parati erant. Promissis etiam ingentibus ad sacrificandum sollicitabantur, opum, honorum, dignitatum, sed quæ suppliciorum terrificationibus non cedebant, nec pollicitationum quidem magnitudine moueri poterant. Itaque in proposito perstantes, non modo imperata non fecerunt, verum etiam Christum suum libenter confidenti usque prædicarunt, palam docendo hunc quidem dei verum esse filium, & idola vana non deos esse, sed malorum demonum inueta, ut homines impiæ credulitatis laqueo captos, in barathrum traherent perditionis. Cumque post multos corporis cruciatus ad necem damnarentur sinem vitæ intrepidi expectabant, magisque timebant ne dimittantur, quàm ne occidantur. Fortiores ergo & tormentis & carnificibus, & regibus fuisse, dum pro iustitia, pro veritate, pro deo certarent. Vicerunt supplicia patientia, prophana imperatorum edicta constanti atque immota christiani nominis confessione. Deos deosque colere compellebantur, illi vero his contemptis Christum crucifixum colendum adorandumque esse asseuerabant. Cum hac sententia finire, martyrii victoria erat. Vulnera autem corpore excepta, membrorum lacerationes exustiones, fidelis militiæ insignia existimabantur, & inuictæ virtutis certissima testimonia. Atque ita Romani principes omnium potentissimi, vrbium, puinciarum, regnorum victores, a solis Christi seruis & inermibus & paucis & mori volentibus victi sunt, quando ne vnum quidem ex his qui constanter Christum confitebantur, in tu